

Lélekből szőtt hangok és vonalak

Interjú Kiss Mónikával

A plébánia levelezőlistáiról kapott Kiss Mónika videókból a kedvenceket rendszerint továbbítani szoktam a legkedvesebb ismerőseimnek, így megvalósulhat egyfajta közösség. Szeretettel övezett igehirdetésnek mondanám Mónika alkotói munkáit, amelyben keresztény tartalmú saját verseit zenésíti meg és látja el szép rajzaival.

Vonalgrafikája Simon Andráséra emlékeztet, de azoktól mégis eltér. Szinte nem tudok olyan egyházi ünnepet és alkalmat, amire ne készült volna grafikája. Videói különlegessége amellett, hogy saját hegedűjátéka is hallható a képvetítések alatt az, hogy a gondosan és ízlésesen kiválasztott fotók mellé saját gondolatait fűzi hozzá. Ezek az élet derűjéről szólnak, és megerősíthetnek bennünket hitünkben akár a csüggedés pillanataiban is. Erőt adhatnak nekünk sorai, amelyekben a hívő ember gyengeségeivel együtt érez és a hit titkait tárja fel. Az üzenetét saját versei, gondolatai, ill. bibliai idézetek teszik teljessé.

* * *

▪ **Újabban videós anyagokon keresztül fejezed ki keresztény életszemléletedet és üzenetedet. Mi indít egy-egy videó elkészítésére?**

▪ Az egész eddigi életem, a Jézussal eltöltött sok-sok év. Tehát nagyon hosszú út vezetett idáig.

Mióta boldog örömmel a Jó Pásztorra találtam 1996-ban, azóta szándékban Vele és Érte élem a napokat. Az élet-odaadásnak mindig az a következménye, hogy az ember folyamatosan keresi azokat az eszközöket,

melyek által önmaga is egyre közelebb kerülhet Istenhez, s talán másoknak is segítségükre lehet abban, hogy megtalálják a boldogságukat Őbenne.

▪ **Milyen témákban készítesz grafikákat és ezeket hogyan terjeszted?**

▪ Egyetlen témában rajzolok: a Jézussal való élő kapcsolatomból fakadó kis alkotások látnak csak napvilágot. Más téma nem érdekel. Ez elsőre egyhangú vagy egyoldalú megközelítés lehet, de sok évnyi tapasztalatom

Égi kéz

igazolja számomra, hogy egyedül Isten képes boldogítani az embert, mégpedig maradéktalanul! Így is mondhatnám: Egyedül Jézus az AJTÓ, amely a boldogságra nyílik. Több ajtó nincs! Mi, emberek, akkor szeretjük egymást helyesen, ha efelé az AJTÓ felé segítjük azt, akivel kapcsolatba kerülünk. S az szeret bennünket helyesen, aki efelé az AJTÓ felé terel bennünket (János 10,9).

▪ Milyen kapcsolatod van a pestszent-lőrinci plébániával és közösséggel?

▪ Ez a kapcsolat régi időkre nyúlik vissza. Emese lánykánk a Szent Lőrinc Katolikus Általános iskolába járt negyedik osztálytól, és ott ballagott. Rengeteg kedves és szép emlék köt oda minket, de a környéket, egész Lőrincet is megszerettük. Az iskolában az első szülői értekezleten, harminc év után találkoztunk össze boldogan Kristóf Andreával, aki most a

plébánián dolgozik. Andival egy zeneiskolába jártunk Kecskeméten, csak ő zongorázni tanult, én meg hegedülni.

Kiemelkedően megható emlék 2007 Pünkösdjére: ekkor Gábel Henrik atya a rendelkezésünkre bocsátotta a főplébánia templomot, hogy elkészíthessük a *Zenei áhítat* felvételét. (E felvételt megtalálhatják itt: <https://www.youtube.com/watch?v=IXzwIRSYcGk&t=82s>).

Sok-sok segítséget kaptunk a lőrinci testvérektől, melyért nagyon hálás vagyok. Tampu-Ababei József atyától és a *Krisztus és Mária Segítsége Alapítványtól* is. Harmai Gábor atya is kért grafikákat keresztelői és esküvői emléklapokhoz, szívesen állok a Főplébánia rendelkezésére az igények és lehetőségeim szerint.

▪ Hogyan élted meg a járvány miatti bezártságot?

▪ Ha stílszerűen akarnám kifejezni, akkor azt mondanám, hogy az elmúlt nyolc évnyi „karantént” koronázta meg a koronajárvány miatti zártság a számomra. 2012 óta szinte két kezemen meg tudnám számolni, hogy hányszor voltam a lakástól egy-két kilométernél nagyobb távolságra. Kicsit hosszúra nyúlt ez a pusztai visszavonultság, ám ez a *sivatag* tele volt az Isten-közelség oázisaival. Nincs semmi, amiért ezt odaadnám! S ebben a *közegben* tudtak csak megszületni a versek, gondolatok, történetek, rajzok.

De a leghatalmasabb érték az, hogy elmondhatatlan mélységben tapasztaltam meg azt, hogy egyedül a mennyei Atya (a Szentháromság) van nekem! Ő van velem, és egyedül Rá támaszkodhatok. Ez nem jelenti azt, hogy ne lennének drága lelki testvéreim, de alapvetően egyedül kell megoldanom az életem minden problémáját. Ez emberileg olykor nagyon fárasztó tud lenni. De Jézus valóban mindent és mindenkit tud pótolni!

▪ Azonfelül, hogy egyedi művész vagy, aki több területen is alkot egyszerre, Simon András grafikái nyomán készíted a rajzaidat. Segíti ez az alkotásaid üzenetének kifejezését?

▪ András ismeri a rajzaimat a kezdetektől és bátorított is. De, ha csak halvány gondolatomban is beengedtem volna, hogy bárkinek a nyomán haladjak, akkor el sem kezdtem volna rajzolni. Ennek egyszerű magyarázata az, hogy ha egyszer Isten Lelkének vezetésére bíztam magam, akkor lélektani képtelenség, hogy ugyanakkor egy embert is követni akarjak. Egyszerűen nem lehet! Vagy-vagy... Amikor azt tapasztaljuk, hogy emberek tevékenysége „egy vonalban” áll, tehát nagyon hasonló, akkor ezt csak a felszínt szemlélve mondhatjuk. **A döntő a kiindulópont, a gyökér, a forrás, tehát Isten Lelkének készítése, követése, ezt pedig nem lehet pusztán emberi hatásra megtenni.** Úgy emlékszem, kis Szent Teréz mondta: „Nagyobb különbség van a lelkek

között, mint az arcok között.” Nagyobb különbség van a rajzok lelkületében, mint azok formai vonalaiban.

Isten olyan, hogy nem csak egy-két embert, hanem **mindenkit** részesíteni akar abban az örömben, hogy az Ő szeretet-tartalmait minél sokszínűbben bontakoztathassa ki. Ezt is ki akarta nyilvánítani ezzel az ajándékkal, úgy gondolom.

▪ Alapvetően te zeneművész vagy. Hogy indult a grafikus pályád?

▪ Nem mondanám grafikus pályának egyáltalán! Szinte észrevétlenül jött a készítés és vettem ceruzát a kezembe 2017 tavaszán. Egy gyenge hasonlaltal olyan ez, mint a különbség aközött az ember között, aki fáradtságos tanulással, idő- és energia-befektetéssel orvosi diplomát szerzett és orvosi pályára lép, és aközött, aki „csak” Isten Lelkétől kap karizmát, hogy kézrátétellel gyógyítson, mindenféle orvosi képzettség nélkül.

*„Életünk elhalt területei életre kelnek,
csodálatosan megújulnak
és kivirágzanak
az ő Lelke újjászülő irgalma által.
A romokon áttündököl
a megváltás kiolthatatlan fénye.”*

Ilyesféle adománynak élem meg a rajzolást. Nem vagyok ennek én szakértő művelője.

S ahogy mondd: a szívem mélyén megmaradtam hegedűsnek.

Ahogy egykori drága lelki atyám minden gyónás, lelki beszélgetés alkalmával szeretetteljes mosollyal, és ezzel a mondattal fogadott: „*Muzsikusnak dalból van a lelke.*”

▪ **A Szív-Hang-ban jellemzően egy-egy keresztény ünnepkörhöz kapcsolódóan jelenik meg grafikád. Kapsz egyedi felkéréseket is? Ha igen, akkor azok hogyan érintenek téged?**

▪ Személyesen érint és örömmel tölt el, ha adódik ilyen kérés. Pl. annak az idős nének a kérése, aki a gyerekkori kedvenc zsoltár-idézetéhez kért rajzot. Egy kedves lelki testvéremnek pedig az volt a kívánsága, hogy rajzoljam meg az őrangyalát. Néhány bekeretezésre szánt grafikát is kértek tavaly.

▪ **Tervezed-e könyvben kiadni verseidet és grafikáidat, illetve a vetítések anyagait csokorba szedni?**

▪ 2019-ben indítottam el, hogy mások számára is elérhetővé tehessem az elmúlt évek sok küzdelméből, örömeiből, fájdalmaiból született szellemi-lelki gyümölcsöket: verseimből, grafikáimból művészeti album, gyermek-füzetek, vers-kötet, falinaptár, képeslapok készültek.

Nagyon bízom abban, hogy az offline világ újra nagyobb értéket és figyelmet kap, hogy az emberek egyszer – talán hamarosan - újra szívesen vesznek a kezükbe egy-egy verses kötetet, képes albumot, és újra örömmel írnak és küldenek képeslapot egymásnak. Reménykedem, hogy a digitális világ nem képes teljesen és végleg kiszorítani a szeretet, hit értékeinek kézzelfogható, kézbe fogható testet öltéseit. A világ megtapasztalhatta az elmúlt egy évben, hogy milyen különbség van virtuá-

lis és valós emberi ölelés között. Kívánom és várom, hogy ez megvalósulhasson az offline kiadványok terén is.

▪ **Pünkösöd közeledtével üzensz-e valamit az olvasóknak?**

▪ Szeressék Jézust mindenek felett. Szeressék az embert szolgálat által, és szeressék Istent áldozatok által. **A hála lelkületét ápolják magukban!** Ne csüggedjenek el azon, hogy – ha igazán, teljes szívből követik Jézust – akkor nem lehet külön és könnyebb a soruk, mint Neki volt. Hiszen Jézus sorsa nemcsak kereszthalál, hanem feltámadás is, nemcsak szenvedés, de boldogság is.

A földi élet nagyon rövid. Kár az időt olyasmire vesztegetni, ami a halál óráján nem nyugtatja meg az ember szívét.

Olyan iskolába járunk itt, mely iskola egyetlen főtantárgyra akarja felhívni a figyelmünket:

A szeretetből hozott áldozat a boldogság útja.

Amíg mulandó vágyaink, álmaink, elképzeléseink kielégítésétől reméljük boldogságunkat, addig valótlan világokban keressük a valóságot, tehát a boldogságot, vagyis Jézust.

Isten Szentlelkének - Aki a Rend Lelke, a Tisztánlátás Lelke, a Bölcsesség Lelke, a benső Szabadság Lelke és az Egyszerűség Lelke is - boldogító áldását kívánom és kérem mindnyájatokra!

Szerző: Burucs Tímea

Lélek-számvetés

Mire reám tör földi alkonyat,
Megtettem-e a legfontosabbat?
Éltem-e Érted elégő szívvel,
Teljes értelemmel, egész erővel?

Megszerettem-e az utolsó helyet,
Mit ez a világ készített Neked
Elég volt-e nekem a senki-látott rejtek,
Fényes színpad helyett puha lélek-fészek?

Szerettem-e ékes töviskoronádat,
Vállaltam-e Érted megalázásodat,
Nem futottam-e el kereszted alól,
Nem fordultam-e el vér-ázott Arcodtól?

Bántam-e, ha olykor nem álltak mellém,
Amikor senki sem kiáltott felém?
Fájtam-e nagyon, ha nem ölelt meg senki,
Én öleltem-e, mely fázó Tested fedí?

Elteltem-e a jónak visszhangjával
Vagy örömöm egyesült a puszta adással
Sírtam-e gyáván, ha bántott szűrő tövis,
Megértettem-e, hogy velem sírsz Te is?

Ittam-e eleget kristály-forrásodból,
Szintiszta Igédből, hófehér Magadból?
Engedtem-e: legyél szépséges lámpás,
Nyarak tűzésében hús simogatás?

Nyíltak-e a szívemben hála-virágok,
Könny-öntözöttek, miket áldozat ápolt?
Fizettem-e árat vagy csak költöttem, Istenem:
Mindent odaadtam-e, és voltál-e Mindenem?

Vigyáztam-e Reád kicsike szívemben,
Volt-e helyed mindig halvány életemben?
Viseltem-e gondod az emberi jajokban,
Megláttam-e könnyed a gyötrődő bajokban?

Segített-e kezem a csúfat szebbé tenni,
Sietett-e lábam szenvedést enyhíteni?
Kerestem-e támaszt vagy én akartam lenni
Fájdalom árjában is oltalmaddá válni?

Amikor a létben nem leltem helyemet
Kerestem-e Rád váró embertestvéreket?
S mikor nem leltem szót, mely adna feleletet
Szóltam-e szavakat, mik otthont adtak Neked?

Tudtam-e küzdeni gyengeségek ellen
Kísértések árnya mikor feküdt a szívemen,
El tudtam-e úzni önzésnek szellemét,
Mikor felém nyújtotta félelmetes kezét?

Ha elestem meg-nem-nyert belső harcok során,
Nyúltam-e erődnek győzelme után?
Csüggedés ejtett-e rabul ürügy okán,
Vagy kerestem békédet mégis, nap nap után?

Tudtam-e lemondani világ-kínált jóról,
Meváltódtam-e a por-mulandótól?
Elfordultam-e a magam-látta széptől,
Hogy Neked adjam, s átvegyem mit nekem
álmodsz régtől?

Kiss Mónika